

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010129
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714010129.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.08.2015 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na podklade odvolania okresného prokurátora **z r u š u j e** rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 35/2014 zo dňa 26.11.2014 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného K. G. - nar. XX.XX.XXXX v B. C., bytom G., ul. P. č. XXX/X, okr. B. C.

u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 23.10.2013 v čase okolo 19,00 hod. v G. na ul. E. č. XX prišiel k bytu rodiny O. J. a po tom, čo na zvonenie zvončeka otvorila vchodové dvere bytu matka O. J., I. J., tak jej povedal : „odkážte O., že ešte raz bude Y. zo D. volať, tak mu odrežem hlavu“, pričom to počul aj O. J., ktorý sa v tom čase nachádzal v byte, čím mu týmto konaním nespôsobil ujmu na zdraví ani na majetku,

t e d a

iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal

t ý m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, a za to mu

u k l a d á

podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, ods. 7 a § 37 písm. h/ Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienične odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 a 1 (tri a pol) roka.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., E. č. XX na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija tohto poškodeného.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súčasne zrušuje v trestnom rozkaze Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/27/2014 zo dňa 30.05.2014 výrok o treste, ktorým bol obžalovanému K. G. uložený za prečin podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 2 rokov, ako aj všetky ďalšie na tento výrok nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného K. G. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T35/2014 zo dňa 26.11.2014 z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 35/2014 zo dňa 26.11.2014 bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.10.2013 v čase okolo 19,00 hod. v G. na ul. E. č. XX prišiel k bytu rodiny O. J. a po tom, čo na zvonenie zvončeka otvorila vchodové dvere bytu matka O. J., I. J., tak jej povedal : „odkážte O., že ešte raz bude Y. zo D. volať, tak mu odrežem hlavu“, pričom to počul aj O. J., ktorý sa v tom čase nachádzal v byte, čím mu týmto konaním nespôsobil ujmu na zdraví ani na majetku,

za čo mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienične odložený, a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 3 roky a súčasne mu bola podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zákona uložená povinnosť nepriblížiť sa k poškodenému O. J. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodeného O. J.. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/27/2014 zo dňa 30.05.2014, ktorým mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili svoj podklad.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného a prokurátora, podali odvolanie tak obžalovaný a to ihneď po jeho vyhlásení, ako aj prokurátor dňa 27.11.2014 proti všetkým jeho výrokom.

Okresný prokurátor napádajúc vinu a v nadväznosti aj výrok o treste v dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd vykonaným dokazovaním mal dostatočne objasnený a preukázaný stav veci, ktorý v plnom rozsahu korešponduje so skutkovým stavom zistením v prípravnom konaní a teda v podanej obžalobe. Stotožňuje sa s hodnotením dôkazov čo do skutkového stavu, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok, tak ako je popísaný v obžalobe, sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Má však za to, že súd nesprávne vyhodnotil právnu kvalifikáciu skutku ako trestný čin nebezpečného vyhrážania. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že toto konanie obžalovaného smerujúce k núteniu poškodeného R. J. nestýkať sa s A. Y. nebolo jediné. Tomuto konaniu predchádzalo aj fyzické napadnutie poškodeného R. J. v septembri 2013 a niekoľko snáh o stretnutie s poškodeným v mieste jeho bydliska, čo bolo potvrdené výsluchmi svedkov, pričom aj verbálne vyjadrenia obžalovaného prezentované dôkazmi jednoznačne preukazujú jeho snahu o vynútenie si, aby poškodený R. J. sa viac s A. Y. nestretával. Bolo teda preukázané, že hrozba násilím bola obžalovaným mienená vážne v prípade, že poškodený od stretávania sa s A. Y. neupustí. Za danej dôkaznej situácie je potom možné

konštatovať, že skutok nielen po formálnej stránke napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania, ale aj po materiálnej stránke a to s poukazom na jeho intenzitu, ktorá vzhľadom na to, že nešlo o jednorazové konanie smerujúce k núteniu poškodeného nestretávať sa s menovanou, je taká, ako to predpokladá ust. § 189 Tr. zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené prichádza do úvahy uloženie prísnejšieho trestu. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovaného D. G. uzná vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a uloží mu prísnejší súhrnný trest s podmieneným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním a skúšobnou dobou minimálne v intenciách napádaného rozsudku a taktiež aj uloženie povinnosti v intenciách napadnutého rozsudku.

Obžalovaný v dodatočne predložených dôvodoch odvolania vyslovil, že s rozsudkom v plnom rozsahu nesúhlasí, pretože skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, sa nikdy nestal. Skutok je vymyslený a svedkovia sú matka a sused pošk. R. J., ktorí boli vopred dohodnutí a je to založené na klamstve. Poškodený pred vyšetrovateľ uvádzal, že sa ho nebojí, no na súde si protirečil, že sa ho bojí. A. Y. tvrdila, že sa do nej poškodený zaľúbil, ale ona do neho nie, a to bol dôvod, prečo toto urobil a jeho správanie je nezlučiteľné s ľudskou dôstojnosťou. Otec poškodeného tvrdil, že poškodený mal pred ním vyskočiť z balkóna, keď prišiel k A. Y. na kávu, na ktorú ho pozvala, no poškodený tvrdil, že nikdy odnikiaľ nevyskočil pred ním. Tiež nevie, prečo nepodal trestné oznámenie poškodený a prečo ho podala jeho matka. Myslí si, že nie je psychicky v poriadku a keďže narozprával výmysly svojej mamy, ona ho len chcela chrániť. Obáva sa, že keď súd uveril jeho výpovedi a výpovediam týchto ovplyvnených svedkov, ktoré boli ním spochybnené, čo za klamstvá môžu nasledovať zo strany poškodeného ďalej. Dlhé roky nemal nič so zákonom, snaží sa pracovať na dohodu, žiť usporiadaný život. Tento skutok sa nestal. Poškodený bol do A. Y. zaľúbený a keďže sa stretávali nezáväzne naďalej, bol to ťah poškodeného proti nemu, aby mu uškodil.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné na rozdiel od odvolania obžalovaného, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné.

Odvolací súd v prvom rade preskúmaval správnosť postupu konania, či toto netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Zistil pritom, že konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami pre vykonávanie dôkazov, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kladie obžalobou za vinu, ako aj k dôkazom, ktoré boli vykonané, mal tiež možnosť navrhovať doplnenie dokazovania, čo nevyužil, ako aj predniesť argumenty pre svoju nevinu v rámci záverečnej reči a posledného slova. Z uvedeného teda plynie, že právo na obhajobu bolo dodržané a postup konajúceho súdu bol v súlade s procesným predpisom.

Na podklade zákonne vykonaných dôkazov potom konajúci súd ustálil skutkové zistenia, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie, že konajúci súd pri ustálení skutkového stavu vychádzal z výpovedí poškodeného R. J., svedkov J. J., J. J. a R. C., ktorí obžalovaného zo spáchania skutku usvedčili. Uvedené výpovede boli vo vzájomnej zhode, nadväzovali na seba a vzájomne si neodporovali, preto neuveril výpovedi obžalovaného, ktorý tvrdil, že sa skutku nedopustil.

Vzhľadom na podrobný obsah dokazovania, ktorý je rozvedený v napadnutom rozsudku, ako aj výklad, o ktoré dôkazy opieral konajúci súd svoje skutkové zistenia, na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné iba v stručnosti poukázať na to, že hrozbu násilím, pokiaľ poškodený R. J. bude volať A. Y., predniesol obžalovaný pred vchodovými dverami do bytu pred matkou poškodeného, I. J., ktorú počul aj poškodený R. J., keďže sa nachádzal v byte. Aj keď obžalovaný popiera, aby kritického

dňa bol pred bytom poškodeného, toto jeho tvrdenie okrem už menovaných svedkov, vyvracia aj svedok J. J., otec poškodeného, ktorý videl obžalovaného vchádzať do brány ich obytného domu, keďže v tej dobe venčil psa, a konanie obžalovaného mu po návrate domov popísala jeho manželka J. J.. Ostatne skutočnosť, že obžalovaný bol v obytnom dome a rozprával sa s matkou poškodeného, potvrdil aj svedok R. C., ktorý je susedom poškodeného a ktorý sa v rozhodnej dobe vracal domov. Správne konšatoval

konajúci súd, že tieto výpovede sú hodnoverné, keďže neboli zistené žiadne skutočnosti preukazujúce ich účelovosť. Príbuzenský pomer dvoch svedkov k poškodenému a susedský vzťah k poškodenému samo osebe nemôže zakladať hodnotenie týchto dôkazov ako nehodnoverné a účelové, ako na to poukazuje obžalovaný v odvolaní, pretože neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by spochybňoval ich tvrdenia. Tieto výpovede sú vo vzájomnej súvislosti, keď každý zo svedkov popísal určitú časť skutkového deja, ktoré na seba nadväzujú. Pritom nebol zistený motív konania zo strany poškodeného, aby účelovo vypovedal proti obžalovanému.

Naopak, motív, ktorý mal obžalovaný k žalovanému konaniu vzhľadom odvolací súd v žiarlivosti obžalovaného, keď poškodený R. J. navštevoval A. Y. v jej byte, ktorá bola predtým partnerkou obžalovaného žijúcim s ňou v spoločnej domácnosti. K tejto okolnosti sa vyjadril svedok O. B., brat A. Y..

Konajúci súd skutok posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona zdôvodňujúc to tým, že pri vyhrážkach obžalovaného odrezaním hlavy poškodeného nemožno považovať slová „že keď bude poškodený ešte raz volať Y. zo D.“ za určitý druh protiplnenia požadovaný súčasne s vyhrážkou násilia a to v kontexte okolností žalovaného skutku, motívu a pohnútky konania obžalovaného.

S týmto záverom konajúceho súdu sa odvolací súd rovnako ako prokurátor, ktorý navrhol konanie obžalovaného kvalifikovať ako zločin vydierania, nestotožnil.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona sa páchatel dopustí vtedy, ak sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona spácha páchatel vtedy, ak iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Pokiaľ pri prečine nebezpečného vyhrážania sú objektom medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam, objektom zločinu vydierania je sloboda rozhodovania vôbec. To, aký objekt bol konaním obžalovaného porušený, bolo potrebné hodnotiť z hľadiska sledovaného cieľa obžalovaným, teda čo svojím konaním chcel dosiahnuť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania plynie, že obžalovaný bol partnerom A. Y., s ktorou sa rozišiel, a pokiaľ zistil, že poškodený túto navštevuje, zaobstaral si jeho telefónne číslo ako i adresu jeho pobytu za účelom kontaktovania sa s ním. To vyplýva

nielen z výpovede poškodeného ale aj z výpovede samotného obžalovaného. Je tiež preukázané, že poškodený sa na obžalovaného nekontaktoval, naopak, zatajoval sa pred ním, k čomu vypovedali aj svedkovia J. J. a J. J., rodičia poškodeného. Z uvedených zistení teda možno usudzovať na záujem obžalovaného riešiť stretávanie sa poškodeného s jeho bývalou partnerkou A. Y., ktorú navštevoval aj po ich rozchode. Vyjadrenie obžalovaného v znení, že ak bude ešte raz volať Y. zo D., tak mu odreže hlavu, je nutné posudzovať vo vzájomnej súvislosti, pretože vyhrážanie sa odrezaním hlavy poškodenému bolo prezentované obžalovaným práve za účelom, aby poškodený v budúcnosti už netelefonoval A. Y.. Teda týmto konaním obžalovaný chcel dosiahnuť určité ním vymienené správanie sa poškodeného a to pod hrozbou usmrtenia. O tom svedčí aj fakt, že obžalovaný išiel za poškodeným do miesta trvalého bydliska a keď sa nedostal do osobného kontaktu, nechal mu odkaz, ktorý ale poškodený osobne vnímal, keďže sa zdržiaval v byte. Prezentované vyjadrenie obžalovaného vnímal poškodený vážne aj vzhľadom na telesnú konštrukciu obžalovaného a tiež aj pre jeho povesť bitkára. Keďže hrozba násilím v danom prípade bola prostriedkom k vynúteniu si určitého správania zo strany poškodeného, prichádzala do úvahy kvalifikácia konania obžalovaného ako trestného činu vydierania a nie trestného činu nebezpečného vyhrážania.

So zreteľom na nesprávne právne posúdenie konania obžalovaného D. G. zo strany konajúceho súdu odvolací súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného a na základe vykonaného dokazovania konajúcim súdom, ktoré nebolo potrebné dopĺňať, keďže postačovalo pre

rozhodnutie vo veci samej, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, teda vrátane výroku o treste, pretože tento nadväzoval na nesprávny výrok o vine, a vo veci rozhodol o uznaní viny obžalovaného na skutkovom základe ustálenom konajúcim súdom, pričom konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona.

Následne odvolací súd rozhodoval o uložení trestu, pritom vychádzal zo zistení plynúcich z vykonaného dokazovania. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný D. G. bol v posledných desiatich rokoch dvakrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/84/2004 zo dňa 02.06.2005 za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 04.07.2006, a ostatne trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/27/2014 zo dňa 30.05.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Zo správy Obce G., kde žije obžalovaný s otcom a bratom, je D. G. hodnotený všeobecne. Z evidencie priestupkov plynie, že v roku 2013 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- eur.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/27/2014 plynie, že trestný rozkaz vydaný dňa 30.05.2014 bol obžalovanému doručený 09.06.2014. To preukazuje, že prerokovaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako bol v inej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok (v zmysle § 353 ods. 6 Tr. poriadku doručením trestného rozkazu obvinenému nastávajú účinky vyhlásenia rozsudku). Toto zistenie je potom podkladom pre

ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona. Keďže obžalovanému bol ukladaný trest za prečin a zločin, odvolací súd postupoval podľa zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zákona, v dôsledku čoho sa sprísňuje trestná sadzba na jej hornej hranici. Okrem toho u obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a tou je ukladanie trestu za viac trestných činov, čo zodpovedá § 37 písm. h/ Tr. zákona, pričom poľahčujúce okolnosti zistené neboli.

Za danej dôkaznej situácie odvolací súd posudzoval, či je nevyhnutné použiť sprísňovaciu zásadu uvedenú v § 38 ods. 4 Tr. zákona, na základe ktorej by sa mala zvýšiť aj dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby. Dospel pritom k záveru a to so zreteľom na prejednávanú trestnú činnosť ako aj na osobu obžalovaného, ktorá nie je zvlášť narušená, a tiež jeho pomery, že použitie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona za súčasnej aplikácie § 41 ods. 2 Tr. zákona by bolo neprimerane prísne. Preto obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody iba za použitia sprísňovacieho ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody toho trestného činu, ktorý je najprísnejším, a to o jednu tretinu. V posudzovanom prípade je najprísnejším trestným činom zločin vydierania, za ktorý zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na dva roky až šesť rokov. Po aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zákona sa zvýšila horná hranica trestnej sadzby na 8 rokov a preto sa obžalovanému ukladal trest v rozmedzí 2 rokov až 8 rokov. Prihliadajúc na ukladanie trestu za dva trestné činy, na charakter trestnej činnosti, okolností spáchania skutkov a tiež aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy, odvolací súd dospel k záveru, že uloženie trestu v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov je trestom primeraným. Súčasne po zhodnotení doterajšieho života obžalovaného odvolací súd uzavrel, že výkon uloženého trestu nie je nevyhnutným, a preto mu výkon uloženého trestu za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmiennečne odložil podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby. Skutočnosť, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorý vykonal 04.07.2006, nebránila zhodnoteniu doterajšieho života obžalovaného s poukázaním aj na okolnosti prípadu v tom smere, že zabezpečenie ochrany spoločnosti a náprava páchatel'a bude možná aj bez obmedzenia osobnej slobody. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na toto odsúdenie neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť, pretože od výkonu trestu odňatia slobody uplynula dlhšia doba, pričom povaha trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný odsúdený v roku 2005, nie je z hľadiska teraz posudzovaného trestného činu významná.

Pre posilnenie účelu uloženého trestu uložil odvolací súd obžalovanému aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému O. J. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa

v blízkosti obydlija tohto poškodeného, čím sa má aj poskytnúť poškodenému určitá ochrana pred obžalovaným.

Ostatne bolo podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona rozhodnuté aj o zrušení výroku o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/27/2014 zo dňa 30.05.2014, keďže týmto rozsudkom bol ukladaný súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť vo viacčinnom súbehu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu okresného prokurátora a na jeho podklade rozhodol v neprospech obžalovaného sprísnením právnej kvalifikácie trestného činu, ktorý spáchal, ako aj trestu. Z tých istých dôvodov odvolanie obžalovaného D. G. vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.